Motion

1981/82: 137

av Sven Aspling m. fl.

med anledning av proposition 1981/82:73 om godkännande av tilläggsavtal till avtalet mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om handräckning i skatteärenden, m. m.

Sysselsättningsläget för byggnadsarbetare i Värmland är för närvarande mycket bekymmersamt. I mitten av november var 475 byggnadsarbetare arbetslösa och man räknar med att antalet kommer att öka med ytterligare ca 25 personer per vecka. Det innebär att fram till januari-februari 1982 kommer arbetslösheten enbart bland byggnadsarbetarna att ha ökat till mellan 600 och 700 personer.

Tidigare fanns det möjligheter för byggnadsarbetarna i Värmland att få arbete på andra orter i landet. Dessa möjligheter är i dag mycket små. Denna utveckling är en av förklaringarna till den nu snabbt ökade arbetslösheten. En annan förklaring är självfallet den starka nedgången av bostadsbyggandet i Värmland. Det har nu visat sig att det finns stora möjligheter för svenska byggnadarbetare att få arbete i Norge och då särskilt inom Oslo-området. Reseavstånden mellan skilda orter i Värmland och Oslo-området är också relativt korta.

Det föreligger ett klart uttalat intresse i Norge att kunna få svensk arbetskraft till nu planerade större byggnadsobjekt i dessa områden i Norge. Sålunda har ett större byggnadsföretag i Oslo under hösten tagit kontakt med Länsarbetsnämnden i Värmland och byggnadsarbetareförbundets avdelning i Karlstad för att efterhöra vilka möjligheter som föreligger att kunna anställa byggnadsarbetare i Värmland för ifrågavarande byggnadsprojekt. Man har också från byggnadsfirman i Oslo inbjudit byggnadsarbetare i Värmland för att närmare ta del av de arbetsuppgifter som kan erbjudas dem.

Vid detta tillfälle förelåg ett omedelbart behov av 100–150 byggnadsarbetare för en anställningstid av ca tre år. De kontakter som nu tagits för att kunna bereda arbetslösa byggnadsarbetare i Värmland arbete i Norge har emellertid aktualiserat vissa skattefrågor, vilka det är angeläget att så långt som möjligt kunna lösa.

Omkring trettio byggnadsarbetare från Värmland har f. n. anställning i Norge. Ett ganska stort antal ytterligare arbetslösa byggnadsarbetare skulle gärna vilja få möjlighet till sysselsättning i Norge om deras skatteproblem kunde lösas. Det är främst fråga om ränteavdragen för de svenskar som arbetar hela året i Norge och följaktligen inte redovisar någon inkomst i Sverige. Osäkerheten vad gäller denna fråga har därför blivit ett hinder för en ganska stor grupp att söka anställning i Norge vid de nu aktuella arbetsplatserna.

Den som exempelvis har ränteavdrag i Sverige för bl. a. ett eget hem ställs inför en bekymmersam situation då ränteavdragen måste göras i det land vederbörande bor och inte i sysselsättningslandet.

Mot bakgrund av de här i korthet redovisade problemen ter det sig angeläget att dessa frågor blir föremål för utredning. Det bör i detta sammanhang nämnas att det föreligger en speciell överenskommelse i skattefrågan vad gäller gränskommunerna, enligt vilken man i stort sett Arbetar och erlägger skatt på ömse sidor gränsen på samma villkor som i respektive hemland. Huruvida det är möjligt att utsträcka dessa regler att gälla hela länet är också en fråga som närmare borde övervägas.

Den nu beskrivna inskränkningen till arbete i gränskommun gäller inte enligt dubbelbeskattningsavtalet med Danmark. Arbete i Danmark behöver inte utföras i en gränskommun för att "gränsgångaren" skall beskattas i Sverige. Enligt vår mening talar starka skäl för att motsvarande regler bör gälla gentemot Norge. Vi föreslår därför att Sverige tar upp överläggningar med Norge om en sådan ändring i det gällande dubbelbeskattningsavtalet.

Med anvisning till det anförda föreslår vi

att riksdagen beslutar att som sin mening ge regeringen till känna vad som anförts i motionen om ändring i dubbelbeskattningsavtalet med Norge.

Stockholm den 27 november 1981

SVEN ASPLING (s)

GUNNAR OLSSON (s)

ELVY NILSSON (s)

SUNE JOHANSSON (s)

MARGOT WALLSTRÖM (s)

BO FINNKVIST (s)

GOTAB 69963 Stockholm 1981